

Утринтъж, на 8 Янв. азъ посѣтихъ министра президента, Генерала Соболева, поблагодарихъ му, като му казахъ, че едва ли не нему дължіѣ дѣто виждамъ Софіѣж този послѣденъ нѣтъ.

Получихте ли телеграммѣж ми, попыта той.

— Получихъ, и, споредъ исканieto ви, отговорихъ ви че съмъ ѣж получилъ.

На това той, като небрежно нѣкакъ ужъ, прибави: Прѣди да получа вашѣж телеграмж отъ Ихтиманъ, малко по-напрѣдъ получихъ телеграмж отъ Пловдивъ, която ми извѣстяваше че, вы сте трѣгнали за Софіѣж и идите съ цѣль да *шпионираете* тамкашнитѣ *селскаты*, които ще дойдѣтъ тукъ, какво има да правятъ, дѣ ще ходятъ и какво ще говорятъ, че, прѣди да трѣгните отъ Пловдивъ, вы сте были при *Алеко Пашѣ* и сте ся разговаряли повече отъ часъ и половинѣж, вѣроятно по работытѣ, които ставатъ тукъ и може бы по въпросътъ на съединението, за да противодѣйствувате нѣкакъ. Това като казуваше той, гледаше мя съ напряжение.

Незнамъ да ли можихъ да скрѣѣж отъ него досадѣж, коѣжто почувствувахъ отъ тѣзи докучителны думы; но по мѣчихъ ся, до колкото можяхъ, да ѣж потулиѣж и да му отговорѣж тихо, хладнокрѣвно дори и насмѣшливо нѣкакъ.

Както ся види дългъ телеграмъ сте получили! Не е чудно; но азъ не чяхахъ да чюѣж такыва думы отъ Ваше Прѣвосходительство, сега обаче, като ги изговорихте, нѣма що, изслушахъ ги. Нысмы стары познайници, тѣѣ що нѣма да си зазирамы ако си кажемъ и нѣкои не съвсѣмъ угодны думы: то зависи отъ поводѣтъ и отъ случайтѣ. За съжялѣние азъ не мыслиѣж да Вы съмъ далъ такъвъ поводъ, за това вашитѣ думы не ми ся виждатъ толкозь умѣстны, да не кажѣж нѣщо по друго.

— Какъ тѣѣ?

— Вамъ телеграфирали отъ Пловдивъ, или тука снощи ви казали, че азъ идѣж въ Софіѣж съ нѣкакъж си цѣль и че, прѣди да трѣгнѣж отъ Пловдивъ, ималъ съмъ единъ толкозь дългъ разговоръ съ Князя Богориди, споредъ вашето прѣдположение, по идванието на нѣкои поканены отъ Пловдивъ хора, на които поканата и идванието съвпаднажло съ мѣсто неканено идвание; това до тукъ е за смѣтѣж на онѣзи добры хора. Не, Ваше П—во, който мя знаете доста добръ, какъ не сте ся наумили да помыслите: дали е было нужно такъвъ дългъ разговоръ, върху единъ тол-